

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 17.12.1971, sp. zn. 3 Cz 31/71, ECLI:CZ:NS:1971:3.CZ.31.1971.1

Číslo: 27/1972

Právní věta: Z rozhodnutí o uložení kárného opatření podle ustanovení § 77 písm. d) zák. práce musí být patrné, že práce, na kterou se pracovník převádí, je méně placená (např. z označení druhu práce nebo z uvedení práce podle mzdového tarifu či platové třídy).

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 17.12.1971

Spisová značka: 3 Cz 31/71

Číslo rozhodnutí: 27

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Odpovědnost kárná, Pracovní poměr

Předpisy: 99/1963 Sb. § 244

§ 207

§ 212

§ 249 65/1965 Sb. § 77

§ 81

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 27/1972 sb. rozh.

Z rozhodnutí o uložení kárného opatření podle ustanovení § 77 písm. d) zák. práce musí být patrné, že práce, na kterou se pracovník převádí, je méně placená (např. z označení druhu práce nebo z uvedení práce podle mzdového tarifu či platové třídy).

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze 17. 12. 1971, [3 Cz 31/71](#))

Navrhovatel podal u komise pro pracovní spory návrh na zrušení kárného opatření spočívajícího v tom, že na dobu tří měsíců byl převeden z dosavadního pracoviště na nové pracoviště v jiné provozovně. Komise pro pracovní spory kárné opatření potvrdila. Navrhovatel pak ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto rozhodnutí komise podal návrh soudu, aby o sporu rozhodli (§ 212 zák. práce).

Okresní soud ve Znojmě návrh na zrušení uvedeného kárného opatření zamítl. Z provedeného dokazování vzal soud prvního stupně za prokázáno, že navrhovatel závažným způsobem porušil

pracovní kázeň tím, že se dopustil urážek vůči vedoucímu servisu, který mu vytýkal opuštění pracoviště během pracovní doby. Soud prvního stupně neshledal rozpor se zákonem v tom, že navrhovatel byl převeden na nové pracoviště v téže funkci, ve které pracoval na dosavadním pracovišti (automechanik), a ani v tom, že z výsledků dokazování vyplynulo, že na novém pracovišti nemůže být navrhovatel na své dosavadní mzdě zkrácen, ba dokonce, že tam má možnost dosáhnout vyšších výdělků. Účel kárného opatření je podle názoru soudu prvního stupně splněn tím, že navrhovatel na určitou dobu bude vzdálen z pracoviště, na kterém se porušení pracovní kázně dopustil, a že tedy není nedostatkem ani to, že z uloženého kárného opatření není patrné převedení navrhovatele na méně placenou práci.

Nejvyšší soud ČR rozhodl o stížnosti pro porušení zákona, podané generálním prokurátorem ČR, tak, že uvedeným rozhodnutím soudu prvního stupně, které nabylo právní moci, byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

Kárné opatření převedením na méně placenou práci podle ustanovení § 77 písm. d/ zák. práce sleduje především hmotný postih pracovníka, i když současně může jím být sledován i další cíl, a to přechod pracovníka na určitou dobu do jiného pracovního kolektivu. V každém případě musí však toto kárné opatření vést k hmotnému postihu pracovníka. Tak by tomu ovšem nebylo, kdyby v rozhodnutí o kárném opatření hmotný postih konkretizován nebyl, neboť by se mohlo stát, že by takto kárné opatření převedením pracovníka na méně placenou práci neplnilo svou hlavní funkci, jíž je právě hmotný postih. Musí být proto z rozhodnutí o kárném opatření patrné, ať už jde o převedení na jinou práci v rámci pracovní smlouvy anebo mimo ni, že práce, na kterou se pracovník převádí, je méně placená. To se může stát uvedením konkrétní práce, z něhož vyplývá, že jde o práci méně placenou, anebo uvedením práce podle mzdového tarifu či platové třídy. V opačném případě by účel sledovaný ustanovením § 77 písm. d/ zák. práce o kárném opatření převedením na méně placenou práci nebyl splněn.

Porušil proto soud prvního stupně v daném případě svým rozhodnutím zákon v ustanovení § 77 písm. d/ zák. práce.

Třeba také poukázat na to, že řízení o návrhu na zrušení kárného opatření (§ 81 odst. 3, § 207 odst. 2 a § 212 zák. práce) je řízením o přezkoumání rozhodnutí jiného orgánu podle ustanovení § 244 a násl. o. s. ř. Proto podle ustanovení § 81 odst. 3 zák. práce a § 249 odst. 1 o. s. ř. soud přezkoumávané rozhodnutí buď potvrdí, anebo zruší. Pochybil tedy soud prvního stupně v tom, že návrh na zrušení kárného opatření zamítl.